

इदानीं श्रोतृप्रवर्तनाय श्रीभागवतस्य काण्डत्रयविषयेभ्यः सर्वशास्त्रेभ्यः श्रेष्ठ्यं दर्शयति धर्म इति अत्र श्रीमति सुंदरे भागवते परमोधर्मो निरूप्यते पर
मत्वे हेतुः प्रकर्षेण उज्झितं कैतवं फलाभिसंधिलक्षणं कपटं यस्मिन् सः प्रशब्देन मोक्षाभिसंधिरपि निरस्तः केवलमीश्वराराधनलक्षणो धर्मो निरूप्यत
इति अधिकारितोऽपि धर्मस्य परमत्वमाह निर्मत्सराणां परोत्कर्षा सहनं मत्सरः तद्रहितानां सतां भूतानुकंपिनाम् एवं कर्मकाण्डविषयेभ्यः शास्त्रेभ्यः श्रे
ष्ठ्यमुक्तम् ज्ञानकाण्डविषयेभ्योऽपि श्रेष्ठ्यमाह वेद्यमिति वास्तवं परमार्थभूतं वस्तु वेद्यम् न तु वैशेषिकाणामिव द्रव्यगुणादिरूपम् यद्वा वास्तवशब्दे
न वस्तुनोऽशो जीवो वस्तुनः शक्तिर्माया वस्तुनः कार्यं जगच्च तत्सर्वं वस्त्वेव न ततः पृथगिति वेद्यम् अयत्नेनैव ज्ञातुं शक्यमित्यर्थः ततः किमत आह

धर्मः प्रोज्झितकैतवोऽत्र परमो निर्मत्सराणां सतां वेद्यं वास्तवमत्र वस्तु शिवदंतापत्रयोन्मूलनम् ॥
श्रीमद्भागवते महामुनि कृते किंवा परैरीश्वरः सद्यो हृद्यवरुद्ध्यतेऽत्र कृतिभिः शुश्रूषुभिस्तत्क्षणात् ॥ २ ॥

शिवदं परमसुखदम् किंच अध्यात्मिकादितापत्रयोन्मूलनं च अनेन ज्ञानकाण्डविषयेभ्यः श्रेष्ठ्यं दर्शितम् कर्तृतोऽपि श्रेष्ठ्यमाह महामुनिः श्रीना
रायणः तेन प्रथमं संक्षेपतः कृते देवताकाण्डविषयगतं श्रेष्ठ्यमाह परैः शास्त्रैस्तदुक्तसाधनैर्वा ईश्वरो हृदि किंवा सद्य एवावरुद्ध्यते स्थिरीक्रियते वा श
ब्दः कटाक्षे किंतु विलंबेन कथंचिदेव अत्र तु शुश्रूषुभिः श्रोतुमिच्छद्भिरेव तत्क्षणादेवावरुद्ध्यते इदमेव तर्हि किमिति सर्वे न शृण्वंतितत्राह कृतिभि
रिति ॥ श्रवणेच्छा तु पुण्यैर्विनानोत्पद्यत इत्यर्थः तस्मादत्र काण्डत्रयार्थस्यापि यथावत्प्रतिपादनादिदमेव सर्वशास्त्रेभ्यः श्रेष्ठम् अतो नित्यमेतदेव श्रोतव्य
मिति भावः ॥ २ ॥